

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๔-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๐๓๑๑

จากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที ๒๒ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ หน้า ๑๗ มูลค่าข่าว ๑,๒๒๗,๓๐๓.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เปิดบันทึกความทรงจำของ

‘เต๋ย’

เพยนียบา‘เล็กพริกขี้หนู’

เธอคนนี้ชื่อ... จิรพร จุฑกษร
ใครๆ ก็เรียกว่า... ‘เต๋ย’
เกิดวันที่... 29 มกราคม 2533
การศึกษา... ระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
เอกการแสดงและกำกับการแสดง มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
ผลงานที่ผ่าน... ละคร ภาพยนตร์เรื่อง, ลูกพี่ที่รัก
ภาพยนตร์ เรื่อง
ผลงานปัจจุบัน... ภาพยนตร์เรื่อง ไทโย... อดทน
ความทรงจำ

กำลังเข้าโรงภาพยนตร์อยู่ในเวลานี้ สำหรับภาพยนตร์รักความสุดเข้มข้น ผลงานการกำกับแสดงของผู้กำกับมากฝีมือ “อัย” นนทรีย์ นิมิบุตร กับ “ไทโยไลน์...จดหมายความทรงจำ” ที่ได้พระเอกคู่ขวัญสายฟ้าแลบอย่าง “เจมส์” จิรายุ ตั้งศรีสุข และนางเอกสาวอารมณ์ดี “เต๋ย” จิรพร จุฑกษร ที่วันนี้ทักทายถึงหนังสือพิมพ์ “คมชัดลึก” แอบฉกตัวนางเอกของเรื่องมาพูดคุยถึงเรื่องราวแบบทุกซอกทุกมุม

ไทโยไลน์...จดหมายความทรงจำ

■ เป็นอย่างไรบ้าง กับบทบาทที่ได้รับ มีความเหมือนและแตกต่างกับเต๋ยอย่างไร

ในภาพยนตร์เรื่องนี้เต๋ยรับบทเป็น จูน เป็นเด็กผู้หญิงเรียนอยู่ปี 1 เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตัวเอง เป็นคนลุยๆ อยู่ได้ด้วยตัวเองและเต็มที่จะใช้ชีวิตให้เหมือนกับจะไม่วันพรุ่งนี้ ทำชีวิตให้มีความสุข อยากไปไหนก็ไป เป็นคนชอบการถ่ายภาพ ชอบบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้น ถ้าถามว่าในบทของจูนมีความตรงกับตัวเต๋ยมากน้อยแค่ไหน เต๋ยคิดว่าจูนมีความคล้ายกับตัวเต๋ยในบางจุด ในเรื่องการใช้ชีวิตมีเหมือนกันอยู่บ้าง อย่างเช่นจูนจะมีความไม่ฝันอยากไปเที่ยวรอบโลก ซึ่งเต๋ยก็ฝันไว้อย่างนั้น อีกอย่างคือการที่เป็นคนลุยๆ ไม่ใช่ผู้หญิงเรียบร้อยไปซะทั้งหมด

■ พูดถึงพระเอกเจมส์ จิรายุ สักหน่อยกับการมาร่วมงานกัน
กับเจมส์เราก่อนข้างสนิทกันมากๆ เต๋ยกับเจมส์ก่อนหน้านี้เราเคยร่วมงานกันผ่านโฆษณาชิ้นหนึ่ง ซึ่งพอเราได้มาเจอกันในภาพยนตร์เรื่องนี้ เราเองเลยทำงานกันง่ายมากขึ้น และเจมส์เองเลยกลายเป็นน้องคนหนึ่งที่เคยเอ็นดู และสนิทมากเหมือนอยู่กับเราแล้วเราสบายใจนะ เพราะเขาขี้เล่น และเป็นคนขี้อ้อนด้วยถามว่าเขาน่ารัก เขาน่ารัก และเขาจะเป็นเหมือนสี่สนให้กับกองนี้มาก ไปกอดคนไหนที่ คนนี้ที่ ด้วยความที่เขาเป็นแบบนี้การทำงานของเรายิ่งง่ายขึ้น เพราะเขาเป็นคนที่เข้าหาคนอื่นอยู่ตลอดเวลา เรื่องก้าแกงต่างๆ มันจึงไม่มีเลยทำงานด้วยกันง่าย

■ ฉากที่คิดว่าหนักที่สุด และชิ้นที่ประทับใจ

ความยากของภาพยนตร์เรื่องนี้ คือก่อนหน้านั้น ที่เต๋ยทำงานมา เต๋ยจะถ่ายไปแบบตามขั้นตอนเรื่องฉากไปแบบ 1-10 แต่สำหรับเรื่องนี้ไม่ใช่ใช้อย่างนั้น คือการถ่ายทำ มันจะค่อนข้างกระโดดไปกระโดดมาพอสมควรแล้วมันจะมีเรื่องอารมณ์ที่จะต้องต่อเนื่องควบคู่กันไปด้วย อันนี้คือข้อที่ยากของหนังเรื่องนี้ ส่วนฉากที่

ประทับใจด้วยชอบชิ้นที่อยู่ตอนท้ายๆ ของเรื่อง ซึ่งมันจะเป็นจุดสำคัญของเรื่องนี้ ซึ่งเดย์จะบอกตอนนี้ไม่ได้ก็ต้องเข้าไปชมกันเอาเองว่าจะเป็นอย่างไร

■ ■ ■ เหตุผลที่ผู้ชมควรเข้าไปชมภาพยนตร์เรื่องนี้

สำหรับเหตุผลเดย์เอาเหตุผลของพี่อ้อยก่อนแล้วกันคือ สิ่งพี่อ้อยอยากจะสื่อสารให้คนดูได้เห็น นั่นก็คือ เขาตั้งใจจะถ่ายทอดหนังเรื่องนี้ออกมาแทนความรัก เพราะพี่อ้อยมองว่าคนสมัยนี้ใช้ความรักกันสั้นเปลี่ยนมก ฉาบฉวย พอย้อนไปดูสมัยก่อน กว่าคนเราจะรักกันได้ต้องส่งจดหมายหากันเป็นปี และความรักของคนเหล่านั้นมีค่ามาก พอเปรียบ

เทียบกับความรักของคนสมัยนี้ที่มอบให้กันคือมันมีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง อะไรดูรวดเร็วไปหมด และอีกอย่างหนึ่งที่พี่อ้อยอยากจะบอกก็คือ อยากให้ภาพยนตร์เรื่องนี้แทนความรักให้คนไทย เพราะพี่อ้อยมองว่าตอนนี้คนไทยรักกันน้อยไป ส่วนสำหรับเดย์ภาพยนตร์เรื่องนี้พูดถึงอยู่ 3 อย่างคือความรัก ความฝัน และความทรงจำ

ย้อนวันวานวัยเด็ก

■ ■ ■ ตอนเด็กๆ เป็นคนอย่างไร ครอบครัวอบอุ่นเลี้ยงดูอย่างไรบ้าง พ่อกับแม่เดย์ เป็นคนที่เลี้ยงดูเดย์แบบเปิด เดย์รู้สึกว่าท่านทั้งคู่เก่งมาก ที่ให้เดย์ได้กล้าเผชิญกับโลกเองได้ โดยที่ตัวเองไม่ได้ทิ้งเราไปไหนนะ แต่จะคอยดูแลอยู่ห่างๆ คือเดย์รู้ว่าเดย์เป็นคนที่ดื้อ พูดอะไรมาก็ไม่ค่อยเข้าใจหรอก เขาจะให้เดย์เจอด้วยตัวเองเสมอ แล้วพอเดย์ไปเจอเรื่องราวต่างๆ มาก เดย์ก็จะค่อยมาเล่าให้เขาฟังตลอด ซึ่งพอเราได้เรียนรู้ด้วยตัวเองแล้ว เดย์มองว่ามันจะเป็นความรู้ที่อยู่ติดตัวเราไปตลอดเลย ถ้าถามว่าพ่อแม่เดย์เป็นคนคุมๆ

สำหรับเดย์คิดว่าไม่นะ แต่ถ้าตอนเด็กๆ จะเป็นคุณแม่มากกว่าที่จะคอยคุ้ยคุ้ย แต่คุณพ่อจะไม่เลย ตอนเด็กๆ เดย์คิดว่าตัวเองเป็นคนที่คุณพ่อเฝ้าอยู่

โดยเฉพาะตอนที่อยู่ช่วงมัธยมต้น ซึ่งเดย์คิดว่า การแตกเนื้อสาวของเดย์มาเร็วมาก ตอน ม.1 จำได้

“เดย์มองว่าวงการนี้ให้อะไรหลายอย่างกับเดย์มาก ทั้งประสบการณ์ชีวิต ความคิด โอกาส โชค และพื้นที่ที่เดย์ยืนอยู่ในจุดนี้ในวงการบันเทิง และเดย์ก็รักในอาชีพนี้มาก

ว่าไม่เรียนเลย ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ ทั้งสิ้น ไม่เอาอะไรเลย แต่พอเข้าม.2-ม.3 เดย์ก็กลับมาตั้งใจเรียนมากขึ้น ทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ มากขึ้น

■ เล่าวีรกรรมเด็ดๆ ตอนเด็ก เรื่องไหนแสบสุดๆ

ตอนนั้นเป็นช่วงอนุบาล 3 หนูจำได้ว่า ตอนนั้นเป็นช่วงที่เด็กทุกคนกำลังนอนกลางวันอยู่ แล้วหนูนอน ยังไม่หลับตอนนี้ไม่รู้คิดอะไรอยู่นะ หนูล้วงเข้าไปในรูกมูก แล้วเอาขี้มูกไปป้ายเพื่อนคนที่นอนอยู่ข้างๆ ซึ่งพอกลับมา निकดูอีกที หนูก็อายตัวเองมากๆ แล้วหนูจะเป็นพวกที่เวลาพ่อแม่พูดอะไร หรือห้ามทำอะไรก็แล้วแต่ ก็จะทำ ซึ่งมียุครั้งหนึ่งพ่อไปนาฬิกาเล่นกีฬาแล้วมันจะเป๊ยกและ

เหมือนเหงื่อพ่อ ก็บอกหนูว่าให้เอาไปวางไว้ แต่ห้ามดมนะเพราะมันเหม็น แต่พอเดินกลับหลังพ่อไป หนูก็ดมซึ่งมันก็เหม็นจริงๆ คือเด็ก ๆ หนูก็เป็นอย่างนี้ตลอดเลย

■ บนถนนเส้นทางบันเทิง

■ ก้าวเข้ามาในวงการบันเทิงได้อย่างไร

ต้องบอกว่ามันเป็นความบังเอิญที่คุณพ่อเคยทำงานอยู่ที่บริษัทเจเอสแอล แล้วได้ไปถ่ายแบบบ้างถ่ายโฆษณาบ้าง ตั้งแต่สมัยเดี่ยวยุสมัยต้น ถ้ามองชีวิตเดี่ยวนั้นอยู่ในวงการมาโดยตลอดหรือเปล่า เดย์ว่าคงไม่ถึงขนาดนั้น มันมีช่วงที่เดย์หายไปบ้าง กับงานในวงการ ตอนแรกเดย์คิดอย่างเดียวคือว่าทำงานแล้วได้เงินมาซื้อปิ้งจิบจ่ายไปเที่ยวเดย์คิดแค่นี้ ชีวิตในวงการเดย์ไม่มีอะไรมาตามสตีปมาโดยตลอด ตั้งแต่ถ่ายแบบ โฉไปจนได้มาเล่นละครเรื่องแรกคือ อุบัติรักข้ามขอบฟ้า ซึ่งนานมากตอนนั้นเดย์ยังอยู่ ม.5 ประมาณ 7 ปีมาแล้ว

■ มุมมองก่อนและหลังที่จะมาสัมผัสกับวงการบันเทิง

ก่อนหน้านั้น เดย์คิดกับวงการนี้เลยๆ ไม่ได้คิดอะไรมาเลย คิดแค่ทำงานได้เงินซื้อปิ้งจิบแค่นั้นจริงๆ หนูเป็นเด็กที่ไม่ได้ตื่นตื่นกับการเข้ามาอยู่ในวงการบันเทิงสักเท่าไร ออกไปไหนเวลาที่อิสระมากกว่าในช่วงแรก เพราะหนูมักจะเจอกับคำวิจารณ์เข้ามาค่อนข้างเยอะ และตอนนั้นเราเองก็ยังปรับตัวไม่ค่อยถูก เวลาที่เจอกับผู้คนมากมายหลายตา แต่สุดท้ายเดย์มองว่าวงการนี้ให้อะไรหลายอย่างกับเดย์มากๆ ทั้งประสบการณ์ชีวิต ความคิด โอกาส โชค และพื้นที่ที่เดย์ยืนอยู่ในจุดนี้ในวงการบันเทิง และเดย์ก็รักในอาชีพนักแสดงมากๆ

■ มุมมองอนาคตในวงการบันเทิงของตัวเองไว้อย่างไรบ้าง

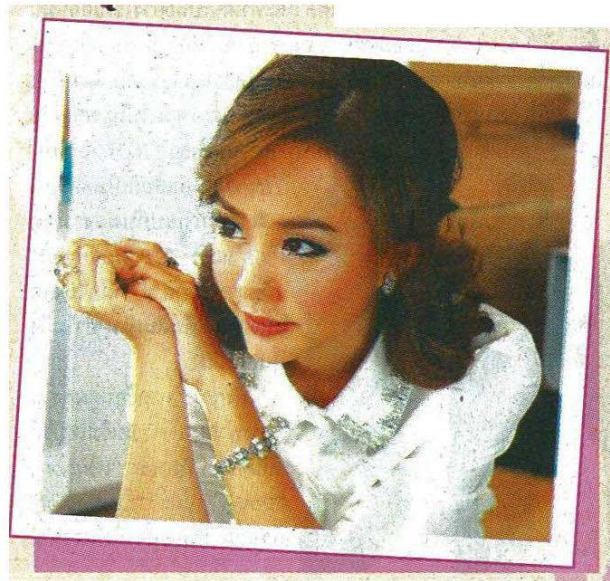
อยู่วงการนี้เดย์ คิดว่าเราไม่สามารถมองอนาคตตัวเองได้เลย เราไม่ใช่นายจ้างตัวเอง เพราะต้องมีคนมาจ้างเราทำงาน เดย์ว่ามันก็แล้วแต่โอกาสที่เราจะได้รับนะ เดย์คิดว่าตัวเองโชคดีมากๆ ที่ได้มายืนอยู่ตรงนี้ ก็ต้องขอบคุณผู้ใหญ่ทุกคนที่มอบโอกาสให้เดย์ด้วย ในอนาคตถ้าถามว่าอยากทำอะไรอีก คงเป็นเบื้องหลังนะ เพราะเดย์อยากมีหนังเป็นของตัวเอง และคิดว่าจะเป็นหนังที่มีความดราม่า ให้ข้อคิดกับคนดู ประมาณนี้

เปิดประตูค้นหัวใจ

■ มุมมองความรักส่วนตัวในแบบฉบับของเดย์

ความรักของเดย์ส่วนตัวนะ ถ้าเป็นเมื่อก่อน เดย์คิดว่าสามารถที่จะอยู่คนเดียวได้ แต่พอโตขึ้นมา เราเรียนรู้ว่าชีวิตเราไม่ได้มีแค่เราคนเดียว มันจะต้องมีคนอื่นๆ ด้วย กับคนที่เดย์ได้มาคุยกับอเล็กซ์

(อเล็กซ์ เรนเดลล์) มันคือความบังเอิญมากกว่า คือตัวเขาเองไม่ได้มาจัดโปรโมชันอะไรให้เคย์ตั้งแต่แรก ก่อนหน้านั้นเขาเป็นช่างใจ ตอนที่เขาเองก็ยังคงเป็นแบบที่เคย์ได้รู้จักกันแรก เราคบกันแบบเพื่อนผู้ชายสามารถไปเที่ยวไปทำกิจกรรมด้วยกันแบบลุยๆ ได้ เพราะเคย์ชอบการผจญภัยมากๆ แล้วเรากงไปด้วยกันได้ในจุดนี้ด้วยมันเลยคุยกันรู้เรื่อง

■ ■ หลายคนบอกว่าคู่เราเป็นคู่ที่น่ารักหวานตลอด ส่วนตัวคิดอย่างไร

ไม่รู้สินะ เคย์คิดว่าคู่เราจะเน้นไปแบบสบายๆ มากกว่า ใช้เหตุผลคุยกัน แต่เคย์ก็ไม่รู้สินะ ว่าคนอื่นเขาจะมองแบบไหน ไม่ได้หวานมากไป หรือน้อยไป บอกแล้วว่าเราเป็นเหมือนเพื่อนผู้ชายกับอเล็กซ์มากกว่าความหวานซะด้วยซ้ำ

■ ■ วิธีการดูแลรักษาความรักกับอเล็กซ์เป็นอย่างไรบ้าง

วิธีการดูแลกันของเคย์กับอเล็กซ์ คือเราทั้งคู่ เวลาที่มีช่วงไม่เข้าใจกัน เรามักจะคุยและปรับความเข้าใจกันแบบง่าย ๆ มากกว่า เคย์กับอเล็กซ์เลือกที่จะไม่เก็บความรู้สึกถ้าไม่ชอบอะไร จะพูดจะบอกกันตรงๆ ไม่ปล่อยให้อะไรต่างๆ มันคาราคาซังอยู่ แล้วเราก็กุญกันด้วยเหตุผล เคย์ว่ามันคือการดูแลกันที่ดีที่สุด สำหรับเคย์นะ

บอกเลยว่าสาวน้อยคนนี้มีอะไรดีมากกว่าที่คิด...จริงๆ

- เรื่อง : มงคล บุญคุ้ม
- ภาพ : วริศรา วุฒิกุล